

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus HUMANIS. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 3. Quando Superior potest absolute ab excommunicatione reservata
Superiori.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

In foro
conscientie

Aduerte tamen; hoc intelligendum esse in foro externo: nam in foro conscientie interdum ob iustam causam absolui potest is, qui à iudice est nominatim excommunicatus: vt, si infest iubilgum, & ille non possit adire iudicem; vel iudex nolit illum absoluerè, cum tamen paratus sit prestare id quod potest. Vide Angelum *Absolutio* 3. n. 9. In quibusdã casibus is qui excommunicauit, non potest absoluerè, quos vide apud Nauar. c. 27. n. 40.

47
Si à iure
vel genera-
liter lata ab
homin.

Dico Secundò: Ab excommunicatione, quæ à iure, vel ab homine generaliter lata est, si speciatim non referuetur, potest absoluerè quiuis Sacerdos, qui potest à peccatis mortiferis. Ratio est; quia hoc ipso, quo non referuatur Pape, vel Episcopo, censetur eis dare commissionem omnibus Sacerdotibus peccatorum confessiones audientibus, siue sint Parochi, siue delegati Parochorum, siue Religiosi. Vide Couar. §. 12. nu. 4.

DVBIVM III.

Quando inferior possit absoluerè ab excommunicatione referuata Superiori?

48
Potest in
articulo
mortis.
quiuis sa-
cerdos.

Respondeo & Dico Primò: In articulo mortis quilibet Sacerdos potest absoluerè ab omni excommunicatione, adhibita tamen debita cautione. Patet ex Concilio Trident. sess. 14. c. 7.

Dixi, *Adhibita cautione*: quia infirmus debet promittere, quòd, si conualecat, se presentabit illi, cui erat referuata, eiusque mandatis parebit; alioquin reincidet.

Petes: Si in articulo mortis adsit tantummodò Clericus non Sacerdos, vtrum possit moribundù ab excommunicatione absoluerè?

Idem po-
test cleri-
cus non sa-
cerdos.

Respondeo: Valde probabile est, Possè: quidquid dicat Sotus & Nauarrus. Ita tenet Glossa in Cap. *A nobis*, de Sententia excommunicationis. Panormitanus, & Felinus ibidem. Angelus Verbo *Absolutio* 3. §. 17. Siluester, *Absolutio*, 1. nu. 8. qui dicunt etiam Laicum possè. Quod tamen non videtur verum; quia non est capax iurisdictionis spiritalis.

Non tamen
laicus.

Potest cle-
ricus pri-
mæ Ton-
suræ.

De Clerico tamen, etiam primæ Tonsturæ, est valde probabile. Probatur Primò: Quia in articulo mortis Ecclesia concedit potestatem absoluedi à peccatis omni ei, qui est capax huius potestatis, id est, omni Sacerdoti: ergo similiter censetur concedere potestatem absoluedi ab excommunicatione omni ei, qui est capax huius potestatis: atqui omnis Clericus Primæ Tonsturæ est capax huius potestatis. Secundò: Hereticus Sacerdos in eo casu potest absoluerè à peccatis: ergo multo magis quiuis Clericus Catholicus poterit à celsuris; presertim cum hoc illi moribundo multum proficit, tum vt non desperet, tum vt pro eo possit fieri publica oratio, & concedi sacra sepultura.

49

Dico Secundò: Ex priuilegio perpetuo, vel temporaria delegatione, potest inferior absoluerè ab excommunicatione referuata. Vbi

Episcopo-
rum priu-
ilegia circa
censuras
Pape re-
feruatas.

Notandum est: Episcopis amplissima esse concessam potestatem à Concilio Tridentino sess. 14. cap. 6. de Reformatione circa excommunicationes & censuras alias Pontifici referuatas. Primò: Vt Episcopus per se, vel per Vicarium possit absoluerè ab omni excommunicatione referuata Pape, quæ proueniat ex delicto occulto. (Dicitur autem delictum occultum, quod non est notorium, etiam si quinque testibus probari possit; vt rectè Sil-

uester Verbo *Notorium*, quest. 4. qui id probat ex iure. Præterea, Si deductum est ad forum externù, sed quia probatum non est, reus est absolutus; hoc euentu censetur occultu. Ita DD. multi Salmanticensis, vt refert Vivaldus de excommunicatione nu. 41. itaque Episcopus poterit absoluerè.) Ab hæresi tamen non possit Episcopus absoluerè, nisi per seipsum. Probabile tamen est, quòd Episcopus per speciale mandatum possit eam absolutione alteri committere: quod enim per speciale mandatum quis facit, censetur facere per seipsum.

An huius
priuilegio
deroget
Bulla Cæ-
nz.

Vtrum autem huic priuilegio derogatù sit per Bullam Cænz, dubium est. Valde probabile est non esse derogatum: quia Concilio Oecumenico recenti nõ censetur fieri derogatio per clausulam generalem; sed debet fieri expressa eius mentio. Ita plerique Theologi in Hispania. Nuper tamen Congregatio Cardinaliù respondit in hæc verba: *Episcopus aut Inquisitor absoluerè non potest hominem hæreticum in foro conscientia, licet hæc facultas à Concilio sit ipsi tradita.*

Responsu
Cardinaliù

Secundò: Concedit Concilium, vt Episcopus possit dispensare in omni suspensione & irregularitate ex delicto occulto proueniente, excepta eà, quæ oritur ex homicidio voluntario, & exceptis alijs deductis ad forum contentiosum.

Circæ quæ duo priuilegia, duo sunt notanda: Alteru est, Episcopum non posse absoluerè à censurâ Pape referuata, quæ proueniat ex delicto notorio, etiam si illa censura non sit denunciata. Ratio est: quia hoc à Concilio non conceditur. Tale enim delictum non est casus occultus. Alteru est: Si crimen erat occultum, tamen iam sit deductum ad forum contentiosum, id est, ad Tribunal iudicis secularis vel ecclesiastici, non posse Episcopum ab eo absoluerè. Tunc autem dicitur *deductum ad forum contentiosum*, quado iuridicè delatum est ad iudicem, & delatio est insinuata parti.

Duo hæc
notanda.

Dico Tertio: Inferior potest absoluerè à censura superiori referuata, quando penitens habet legitimum impedimentum adeundi Superiorem: v.g. ob morbum, senium, sexum, pericula; tunc enim potest absolui ab Episcopo, sic tamen vt cessante impedimento promittat sese stitutum Pape vel Superiori, alioquin relapsurus in eandem censuram. Similiter, si Episcopo referuatur, potest absolui à Parocho. Vide Nauarrum c. 27. n. 89.

Si superior
adiri ne-
queat ab
inferior.

Petes: Vtrum absolutio extorta valeat? Respondeo: Si metu, vel vi extorta sit, iure positio est irrita: & sic extorquens incurrit notuam excommunicationem. Nauarrus nu. 125.

Abolutio
vi extorta,
non valet.

DVBIVM IV.

Quanam est forma absoluedi ab excommunicatione.

Respondeo: Forma ordinaria in foro conscientie est: *Ego te absoluo à vinculo excommunicationis, quam incurristi ob talem N. causam: & restituo te sacramentis Ecclesie, & communioni fidelium: in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti.*

54

Notandù tamen, Etsi absolutio possit dari sub conditione præteritâ, aut præsentî, tamen sub conditione futurâ nõ rectè datur, quia absolutio non est pendens. Si tamen sit detur, valet; vt rectè Couarruias §. 11. nu. 6. & talis absolutio fortietur effectum impletâ conditione.

Sub qua
conditio-
ne possit dari
hæc abolu-
tio.

Petes: Quænam requiratur, vt quis possit absolui. Respondeo:

55